

Een goede buur is beter

Nadat de voordeurbel een wat ongebruikelijk geluid had gemaakt – hij deed 'pok-pok' in plaats van de normale, toonzuivere tring –, opende ik mijn voordeur. Daar stond mijn buurman.

“Dag buurman,” begroette mijn buurman, “mag ik een nachtje bij u logeren? Of zelfs een paar?”

“Maar buurman,” begroette ik mijn buurman, “u heeft toch uw eigen huis?”

“Volkomen juist,” bevestigde mijn buurman, “maar mijn huis wordt thans bewoond door zes Rottweilers, die mij de sleutels hebben afgepikt.”

“U kunt ze toch terugpikken?” suggereerde ik.

“Volkomen juist,” bevestigde mijn buurman, “maar ze staan dat niet toe. En hun tanden zijn scherper dan de mijne.” Hij liet me twee afdrukken in zijn arm zien; één van hem en één van de hond. Die van de hond waren duidelijk scherper.

“Maar buurman,” ontweek ik, “ik heb niets in huis, ik heb er niet op gerekend. Mijn huisje is te klein voor een extra buurman.” (Er logeerde al een buurman bij me en dat wist hij.)

“Volkomen juist,” beaamde de buurman volkomen onjuist, “en ik heb niet veel nodig: een bank à een meter tachtig zal voldoen.”

Het gesprek belandde in een impasse. Telkenmale als mijn buurman zo'n verzoek deed, wilde ik bij voorkeur weigeren, maar bij voorbaat anticepeerde mijn buurman, met als gevolg dat ik wekenlang mijn buurman in bed had. En hij kon er niks van, laat dat duidelijk zijn. Plus dat hij snurkte als een Canadese houthakker aan het eind van zijn adem. Ik gooide mijn voordeur in het gezicht van mijn buurman, maar die trok in die beweging snel aan mijn arm. De rotzak. Terwijl ik kermde, riep hij opnieuw: “Volkomen juist. Veel heb ik niet nodig!”

Dit werd me te gortig. Ik zette mijn tandafdrukken in zijn arm naast de reeds bestaande. Ik maande hem tot het maken van huiswerk: vergelijk de diepte van de afdruk en bepaal welke de minste kans op ziekte geeft. Buurman was verbluft en liet zich de twee gewenste passen achteruit duwen.

Ik sloot de deur. Mijn buurman had ook altijd wat. De vorige keer waren het vleermuizen die zijn ramen kwamen lappen. En dat kon dan alleen 's nachts en dan konden ze het niet goed zien en dan lieten ze strepen achter en dan wilde hij niet betalen. Hij heeft ook niet betaald, maar sindsdien heeft hij ramen met strepen en zijn gordijnen weggedaan.

301105; 12-12-2005